

امیدشان به کابوس مبدل شد!

بازهم تراژدی دلخراش پناهجویان در کانال مانس

روز سه شنبه ۲۷ اکتبر ساعت ۹:۳۰ صبح یک قایق بادبانی متوجه غرق شدن قایق حامل پناهجویان در ۲ کیلومتری فرانسه در کانال مانس شد. قایق حامل جمعیتی در حدود ۲۰ پناهجوی ایرانی و عراقی بوده است که با کمال تأسف یک خانواده پنج نفره اهل سردشت به اسامی؛ رسول ایران نژاد ۳۵ ساله، شیوا محمد پناهی ۳۵ ساله همسر رسول، آنیتا ایران نژاد ۹ ساله، آرمین ایران نژاد ۶ ساله و همچنین فرزند ۱۵ ماهه این خانواده همگی جان باخته‌اند که جسد کودک خردسال هنوز پیدا نشده است. باقی سرنشینان این قایق غرق شده توسط هلیکوپترهای فرانسوی و بلژیکی و همچنین یک قایق ماهیگیری که در محل بوده است، نجات یافته‌اند.

این تراژدی دلخراش بار دیگر در حالی اتفاق می‌افتد که از ترکیه تا یونان و بلغارستان و ایتالیا ده‌ها هزار پناهجوی فراری از دست دولتهای فاشیست و جنایتکار و سازمانها و گروه‌های اسلامی، در جستجوی مکانی ایمن برای خود و فرزندانشان هستند. اما متأسفانه این بی‌پناهترین انسانها نه تنها در همه این کشورها با تحقیر و بی‌حقوقی روبرو هستند بلکه به وسیله‌ای برای باجگیری دولتها از هم و بند و بست آنان بدل شده‌اند. سیم‌های خاردار را مرتفع‌تر کرده‌اند و نیروهای بیشتری را برای مسدود کردن مرزهایشان سازمان داده‌اند. حتی از ارتش کمک گرفته‌اند تا همه دریچه‌های ورود به اروپا را ببندد. علیرغم این اقدامات هزاران پناهجو مسیرهای پرمخاطره مانند کانال مانس، دریای اژه و مدیترانه را انتخاب و در این مسیرها سالهاست جسد بی‌جان انسانها به خوراک آبزیان تبدیل شده‌اند.

به خون کشیدن خیزش و شورش مردم در نقاط مختلف جهان علیه وضع موجود، براه انداختن جنگهای نیابتی و فرقه‌ای میلیونها انسان را از خانه و کاشانه خود رانده است. با ساختن داعش امثال داعش و توجیه راه انداختن جنگ، مردم بی‌دفاع این جوامع را اسیر کردند تا بتوانند سلطه خود را محکم‌تر کنند. این وضعیت به جابجایی اجباری صدها هزار انسان برای حفظ جانانشان منجر شده که بیشترین رکورد جابجایی انسان بعد از پایان جنگ جهانی دوم را رقم می‌زنند. به ادعای کمیساریای سازمان ملل در امور پناهندگی رقمی بالغ بر ۶۰ میلیون انسان آواره هستند.

در ایران، محل تولد این خانواده نگونبخت، شش سال قبل از بدنیا آمدن این زن و مرد، شهرها و روستای آن با بمب و توپ و خمپاره شخم زده شده و هزاران انسان توسط نیروهای سرکوبگر ارتش و سپاه به کام مرگ فرو رفتند. کشتار و سلب آزادیهای فردی و سیاسی به وسعت ایران ادامه دارد و کمتر روزی می‌توان یافت که نیروهای انتظامی خامنه‌ای در مقابل دیدگان مردم کسی را به قتل نرسانند. بخشی از این مردم از جنایت و فقر به ستوه آمده، تتمه زندگی خود و خانواده‌هایشان را می‌فروشند و به قاچاقچیان میدهند بلکه با اقامت در کشوری دیگر از شر نظام اسلامی خلاص شوند. اما دژ اروپا همه راهها را بسته است، مردم این کشورها محکوم به این

وضعیت شدند و آنهایی هم که میتوانند فرار کنند، بخشا با این تراژدی ها روبرو می شوند که تازهترین آن خانواده ایران نژاد می باشد.

در این میان اشک تمساح بخشی از بانیان وضع موجود نفرت آور است. دولتهای اروپایی که خود بخشا پدیدآورنده جنگ و ویرانگریهای دهها ساله در این کشورها هستند، شانه بالا می اندازند و از چنین وقایعی ابراز تاسف میکنند. به کدام باید باور کرد؟ سازمان دادن و حمایت از نیروهای تروریستی در جنگهای نیابتی، مسابقه برای مباران و منهدم کردن شیرازه جوامع یا بستن مرزهایشان؟! اتحادیه اروپا و دولت بریتانیا خود بخشی از مسببین جنایاتی هستند که روزانه در خاورمیانه، آفریقا و کشورهایمانند ایران و عراق و سوریه اتفاق می افتد.

پایان این تراژدیهای انسانی بدوا در گرو خاتمه دادن به قوانین سختگیرانه و بغایت ضد انسانی از جانب دولتهای اروپایی است. از ترکیه تا یونان که پناهجویان در اسفبارترین وضعیت در کمپهای فاقد امکانات و امنیت مرگ را زندگی میکنند، شرایطی را ایجاد نموده اند که دولتهای اروپایی بانی و باعث آن می باشند. دولتهای اروپایی بحران اقتصادی و ویروس کرونا را دلیل توجیه شرایط دهشتناک پناهجویان می دانند و با وضع قوانین غیرانسانی عملا این شرایط را دوچندان سخت کرده اند. همین دولتها برای قاتلین و عاملین فرار و آوارگی و پناهجویان، فرش قرمز پهن میکنند، اما قربانیان را به دام موجهای دریا می سپارند. این وارونگی و شناخت "حقوق بشر" در قرن بیست و یکم است!

این تراژدی انسانی باید بار دیگر نهادهای انساندوست و سازمانهای پناهندگی را وادار به تحرک جدی نماید و اعتراض به وضع موجود را به فشاری به دولتهای اروپایی تبدیل نماید. ما نیز همانند دیگر سازمانهای دفاع از حقوق انسانی و حق پناهندگی خواهان:

- ۱- پایان دادن به بستن مرزها و سختگیریهای مرزی هستیم. مرزها را باز کنید!
- ۲- تغییر قوانین سختگیرانه پناهندگی و ایجاد تسهیلاتی برای پذیرش هزاران پناهجویی بلا تکلیف که بخشا برای رسیدن به بریتانیا با خطر مرگ از همین کانال مانس عبور کرده اند.

از طرف سازمان سراسری پناهندگان ایرانی به خانواده و بستگان این فاجعه دلخراش تسلیت میگویم. ما در اندوه بزرگ از دست دادن پنج تن از بستگان عزیزشان شریک هستیم.

سعید آرمان

دبیر سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - بی مرز

۲۸ اکتبر ۲۰۲۰